

vil gaa denne Vej, har det ærede Medlem ikke betraadt den paa nogen heldig eller for mig overbevisende Maade, og jeg er vis paa, at har det ærede Medlem gjort noget Indtryk paa Landsstinget ved sin udførlige og meget omhyggelige Motivering, er det det, at ad den Vej kan man ikke komme frem.

Ordsprækeren (Tuxen): Efter denne omstændelige Udtalelse af den ærede Indenrigsminister finder jeg ingen Anledning til at tage Ordet med Hensyn til de enkelte Forslag, og de andre Punkter har jeg ikke noget at sige til.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

R. Jørgensen: Jeg har tidligere forbeholdt mig at udtale min Mening om det foreliggende Vædringsforslag. Jeg kan væsentlig af de Grunde, som den højtærede Minister sidst nævnte, ikke slutte mig til det. Jeg kan ikke stemme for det foreliggende Vædringsforslag netop af Hensyn til Sprogets Renhed. Den ærede Forslagsstiller begrundede Vædringsforslaget ved, at vi skulde holde Sproget rent, men det forekommer mig, at det er ikke at holde Sproget rent, at vi indføre nye Begreber og give dem gamle, brugte Navne, navnlig naar de bruges paa helt andre Ting. Det er i Korthed det, der gør, at jeg ikke kan stemme for Forslaget.

Formanden: Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen) har bedet om Ordet. — Det ærede Medlem er naturligvis berettiget til atter at udtale sig, og jeg nærer ikke Frygt for, at han vil gøre en saa vid Brug af Ordet, at vi ikke skulde kunne blive færdige med Sagen, her i Dag i vor sædvanlige Arbejdstid, hvad vi helst skulle. Men jeg tillader mig at henstille til det ærede Medlem, om det ikke er rigtigt og i Overensstemmelse med den Bemærkning, hvormed han endte sit tidligere Foredrag, om han, efter nu at have fremsat sit Forslag og motiveret det med stor Omhu og Vidtløftighed, søgte at faa Udvalget til at tage fat paa Sagen, enten paa det Grundlag, som her foreligger, eller paa et andet. Derved vilde han arbejde hen imod det Maal, som tilstræbes, og da ogsaa kunne faa Støtte af Jaagtindige; men at fortsætte Diskussionen i dette Øjeblik om Enkelthederne i Vædringsforslaget vilde være ganske unyttigt. — Smidlertid er det jo noget, jeg overlader til det ærede Medlems eget Skøn.

Det. Hansen: Jeg havde ikke tænkt at tale længere, end den ærede Formand nu har gjort, og jeg skal yderligere begrænse mig. — Naar man bestemmer, at disse Ord skulle bruges om Betegnelsen for Vægt og Maal, saa indfører man derved et Magtsprog, og det er naturligvis et fuldstændig lovligt Magtsprog. Derimod kan der ikke være mindste Tvivl om, at hvis man stiller dem, som jeg har foreslaaet, ved Siden af, overlader man til Nationen, til Sprogbrøgen, om man vil tage den ene eller den anden Benævnelse, saa bliver det ikke den Magtændelse, som yderligere følger af Lovforslaget, som det foreligger. Men i øvrigt skal jeg til den ærede Minister blot sige det, at der vil ikke i det daglige Liv kunne undværes et Antal Ord til Betegnelse af Maal og Vægt, færre end dem, jeg har opstillet; man vil komme til dem paa en eller anden Maade, og derfor tror jeg, det var bedst, at Lovgivningsmagten gav den fornødne Anvisning og Vejledning. Den vilde da kunne benyttes. En anden Sag er det, naar den ærede Minister er imod at benytte Ord, som man allerede nu bruger i Sproget, i en anden Bemærkning, som det hedder, og siger, at det var noget nyt og noget, som Ministeren ikke kunde være med til; thi den ærede Minister maa dog kunne forstaa, at hvis man overhovedet vil bevare nationale Benævnelser, og naar man ikke kan bruge de gamle Benævnelser — hvad jo den ærede Minister er bestemt imod — vil der ikke staa andet tilbage, end at give sig til at lave Ord, og Ordslaveri tror jeg dog er det, man sidst vil gaa til i en Lov. I en ren teknisk Lov at bestemme, at der til Betegnelse af Maal- eller Vægt-Begreber skal benyttes Ord, der have Kurs i Sproget, ganske vist i en anden Bemærkning, mener jeg ikke er noget Indgreb, og derved bliver man indenfor Sprogets Ramme. Jeg vil altsaa tillade mig at sige til det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (R. Jørgensen), at naar han er imod at ville benytte Ord, som nu bruges i Sproget, til Betegnelse for Vægt og Maal, men som ganske vist hidtil have været brugte i en anden Betydning — vi have jo saaledes Ordene „Fod“ og „Favn“, som egentlig oprindeligt have en anden Betydning, men som ere overførte til at betegne Maal — er det det samme, som at det ærede Medlem er imod at benytte danske Benævnelser, og saa er altsaa det ærede Medlem enig i, hvad jeg des værre med Beklagelse ser ogsaa er den ærede Ministers Mening, at vi skulle have disse fremmede Ord paatvungne i vort Sprog. Naar det nu endda var en Nødvendighed, og man